

Anna Politkovskaja – Emilia Linder Viktorsson

7 oktober 2006

Hur kan så många människor blunda för verkligheten och tro på lögnen som Putinregeringen sprider? De styrande förvränger sanningen om det egentliga syftet med sina handlingar. Tjetjenienkriget är inte ett krig mot terrorism som Putinregeringen hävdar. De vill ha Tjetjenien men inte tjetjenerna, det är anledningen till kriget. Det är endast ett krig där oskyldiga drabbas, familjer splittras och människors rättigheter kränks. Det jag vill är att omvärlden ska få upp ögonen för den riktiga verkligheten i vårt land, jag vill sprida kunskap och medvetenhet. Det är för mig obegripligt hur Putin, en ynkelig man, kan ha så mycket makt. Det är också obegripligt att 140 miljoner människor inte har rätt att yttra sina åsikter när Putin får slänga ur sig vilka idiotiska kommentarer som helst.

Det var aldrig meningen att hamna där jag befinner mig idag. Jag är ingen politisk kämpa. Men i Putins Ryssland handlar det om att vara på "rätt" eller "fel sida. Att vara en journalist på "rätt" sida innebär att inte ifrågasätta eller kritisera de styrande. Då ska man skriva om verkligheten utifrån hur de styrande säger att den ser ut så att regimen får större stöd. Det har från första början varit en självklarhet för mig att skildra verkligheten som den är och inte som någon vill att folk ska uppfatta den. Därför är jag på "fel" sida, därför blir jag motarbetad och utsatt för mordhot. Men jag kan inte göra annat än att berätta sanningen.

Er far lämnade mig för att han inte klarade av de ständiga hoten. Han hade ett val. Ni, mina älskade barn, har inte samma val, men jag vet att ni inte är mer förtjusta i hoten än vad Alexander var. Ni har vädjat till mig. Ni har bett mig att sluta. Men jag kan inte. Det var nära en gång. De lyckades nästan. Jag insåg då att ni, mina älskade barn, är det som ligger mig närmst om hjärtat. Jag förstår att det kan vara svårt att tro när jag inte följer era vädningar. Jag hör och förstår er. Det är era ord som väger tyngst av allas. Jag önskar ibland att jag bara kunde lämna allt och ställa er i centrum. Jag vill ge er all kärlek och ömhet i hela världen, men jag hoppas att ni någon gång kommer förstå varför jag fortsätter kämpa.

Ingen kan påstå att jag inte är rädd, för det är jag. Men det är inte något som hindrar mig. Så länge jag lever kommer jag att kämpa för alla de som drabbas i Tjetjenienkriget. Jag vill att deras röster ska få höras, likväl ryska soldaters som civilbefolkningens i Tjetjenien. Vera och Ilia, jag vill att ni ska veta att det inte bara är för dessa människor jag kämpar vidare. Jag kämpar för er, jag vill att ni ska ha en framtid i detta land då friheten att yttra sina åsikter inte innebär dödshot eller till och med döden.